

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četr leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četr leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četr leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne peti-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravištvo je v Knafovih ulicah št 5. in sicer uredništvo v I. nadstr., upravištvo pa v pritličju. — Upravištvo naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravištva telefon št. 85.

Kranjski veleposestniki.

Če je kje na svetu kaka kurija nezamiselná, je to kurija veleposestnikov na Kranjskem. V dobi obnega demokratiziranja vseh javnih uredb, v dobi splošne in enake volilne pravice, je taka veleposestniška kurija, kakor jo imamo na Kranjskem, samo smešna anomalija. Ko bi grof Barbo hodil na kazinske plese v fraku in klaku, povrh pa bi si nadel železen viteški oklop — bi ga smatrali za maškaro. Ravno tako in nič drugače je, če se hoče sploh v našem stoletju in v naših razmerah ohraniti ostanek fevdalizma in obliki deželno-deskarskega privilegija, zlasti pa če se to hoče na Kranjskem, kjer velja veleposestvo kot ekonomičen in socialen faktor prav toliko kot nič.

Kje je *raison d'être* kranjskega veleposestva? To je jedro vsega vprašanja o volilni reformi za kranjski deželni zbor.

Vse stranke so za to, da se prezida poslojše naše deželne ustave, da se preuredi naš deželni parlament. Nazoni, kako se naj to stori, so lahko različni. To pa je gotovo: Kar se hoče od starega ustavnega poslojša ohraniti in prevzeti v novo dobo, to mora imeti svoj namen in svoj pomen, to mora imeti svoj *raison d'être*, sicer se mora podreti in pometati med staro šaro.

In zdaj vprašamo vnovič: kje in v čem tiči *raison d'être* kranjskega veleposestva v svoji sedanji sestavi, kdo more navesti le en sam razlog, da je ohranitev veleposestniškega privilegija, omejenega na deželno-deskarje, potreben in koristen?

Ze enkrat smo povedali, kako je s to stvarjo. Vlada neče za nobeno ceno druge volilne reforme, kakor tako, ki sloni na načelu o interesnem zastopstvu. Danes je tako in če hočemo sedaj imeti volilno reformo za deželni zbor, se moramo vdati v tem oziru. Ne vemo, kako se narodno-napredna stranka odloči, ali če se bo odločila za to, da naj se volilna reforma izpelje seditaj, bo pač morala akceptirati interesno zastopstvo kot podlago.

Nikakor pa se ne bo moglo zahtevati, naj bi akceptirala tudi smešno izjemo od interesnega zastopstva in dovolila, da se ohrani gerostasni privilegij, da smejo v deželno desko vpisani veleposestnikovi-liti deset poslancev. To je absolutno nesprejemljivo, kajti blaznost je, naj

ima 53 večjih kmetovalcev, ki so le še slučajno in ne zaradi velikosti svojih posestev vpisani v deželno desko, kar deset poslancev, vsa mesta in trgi pa le osem, vsa Ljubljana, ki plačuje več kot polovico vseh deželnih doklad, samo dva!

Stvar je tako jasna, da je vsako govorenje o njej nepotrebno. Nihče na svetu ni v stanu navesti le en sam resen argument za ohranitev veleposestniškega privilegija — tudi veleposestniki sami tega ne morejo storiti. To je pokazala jeremijada, ki je izšla v večerajšnji številki »Grazier Tagblatt«. Pisatelj dotičnega članka — brez dvoma kak veleposestnik — se bridko pritožuje, da hoče narodno-napredna stranka ubiti »svoje nekdanje zveste zavezničke« veleposestniško kurijo v sedanji njeni sestavi, ne ve pa ne enega argumenta, ki naj bi opravičeval ohranitev tega privilegija.

Ves članek napravlja vtis, da je vlada uvidela utemeljenost tega, kar smo navedli za odpravo privilegija deželnodeskarjev. Če je tako, potem je vlada na pravi poti. Volilna reforma za deželni zbor — če že mora biti zasnovana na podlagi interesnega zastopstva — se po naših informacijah ne bo dala drugače doseči, kakor s preuredbo kurije veleposestnikov. Vlada zahteva, da se mora ta kurija ohraniti — a ohraniti se da le, če se princip, na katerem je zgrajena, konsekventno izvede, če se odpravi izjemni privilegij za deželnodeskarje in če se v kuriji veleposestnikov da volilna pravica vsem veleposestnikom brez razločka. To je alternativna, pred katero stoji vlada in v njenih rokah ter v rokah njenih zaveznikov je, da ali volilno reformo omogočijo ali pa jo pokopljejo.

Za podaljšanje davčne prostosti Ljubljani.

Posl. Ivan Hribar s tovariši je stavil v seji poslanske zbornice dne 19. t. m. sledeči predlog: »Z zakonom z dne 23. maja 1905, drž. zak. št. 89 se je izreklo podaljšati veljavnost zakona z dne 23. junija 1895, drž. zak. št. 88 v tem smislu, da se 25letna davčna prostost v mestu Ljubljani in drugih pokrajinah Kranjske in Stajerske za poslopja, ki jih je poškodovale potres leta 1895., podaljša do 2. junija 1910., 18letna davčna prostost za no-

ve zgradbe in prezidave pa do 2. junija 1908., ako se dani drugi predpogoji, ki so obseženi v zakonu z dne 23. junija 1895, drž. zak. št. 88.

Ker deželno prestolno mesto Ljubljana še vedno hudo trpi na posledicah potresa, in je posebno dolžnost države, da blazi te nesrečne posledice s primernim podpiranjem stavbnih obrti; ker nadalje v Ljubljani še vedno ni odpravljeno pomanjkanje stanovanj in ker se je transakcija med mestno občino in vojno upravo šele te dni dognala, vsled česar se bodo zaidala obsežna stavbišča obstojčega vojaškega oskrbovališča in bivše garnizijske bolnice, predlagajo podpisani:

Vsoka zbornica skleni: Vlado je pozvati, naj v začetku prihodnjega zasedanja predloži zakonski načrt, s katerim se veljavnost v § 2. zakona z dne 23. maja 1905, drž. zak. št. 89 dovoljena 18letna davčna prostost za nove zgradbe in prezidave v področju mesta Ljubljane podaljša do 2. junija 1910.

V formalnem oziru se predlaga, naj se izroči ta predlog po § 31. poslovnika odseku za podpore.

Dunaj, 18. julija 1907.

Ivan Hribar, Roblek, dr. Laginja, Baljak, Spiničič, Tresič, dr. Hlibowitzki, Masaryk, Drtina, Vuković, Mandič, dr. Ploj, E. Ivanšević, Prodan, Grafenauer, Biankini, Dürich, Padour, Klofáč, Perić, Václav Kotlař, dr. Rybař, dr. Ivčević, Hráský, Alojzij Strekelj.

Delovanje preteklega parlamentarnega zasedanja.

Dunaj, 25. julija. V ravnočakr zaključnem zasedanju poslanske zbornice je predložila vlada 16 predlogov. Nujnih predlogov je bilo vloženih 25, za podpore 184. Nadalje našteva zapisnik 247 iniciativnih predlogov in 577 interpelacij. Prošenj za izročitev poslancev sodiščem je došlo 27.

Sprememba v ministrstvu?

Lvov, 25. julija. »Kurjer Lvovski« poroča z Dunaja, da minister grof Dzierduszycki kmalu odstopi. Poljski klub, posebno konzervativni del, ni zadovoljen s ministrovim delovanjem, češ, da je slabo poučen o vladnih načrtih in da nima dovolj vpliva na ministrstvo. Njegov naslednik postane baje poslanec Bo-

brzynski. Tudi gališki namestnik grof Potocki baje odstopi, ker mu je od zadnjih volitev stališče omajano. Nadomesti ga deželni maršal grof Stanislaw Badeni, za deželnega maršala pa je določen grof Tarnowski.

Delavsko ministrstvo.

Dunaj, 25. julija. Razne parlamentarne stranke, v prvi vrsti krščanski socialisti in Poljaki, zahtevajo baje ustanovitev novega, takozvanega delavskega ministrstva. Novi minister bo združil v svoj delokrog razne, sedaj še razkosane panoge uprave. Predvsem bo obsegal njegov delokrog državne gradnje, parobrodstvo na jezerih in rekah, zakonodajstvo, rudarstvo, varstvo rudarjev, delavsko statistiko in delavsko zavarovanje.

Splošna volilna pravica za deželne zборе.

Praga, 25. julija. Glasilo česke socijalne demokracije napoveduje veliko gibanje v priloz splošni volilni pravici za deželne zборе. Z ozirom na večerajšnje dogovarjanje ministrskega predsednika barona Becka s poslanci iz Češke piše imenovani list: »Za nas je današnji dan začetek boja! Parola se glasi: Splošna, enaka volilna pravica za deželne zборе! Ako misli vlada nastopiti s predlogom, naj bi se ustanovila splošna kurija za česki deželni zbor (po vzoru drugih dežel) poklicali bomo na Českem vihar razburjenja, ki bi ga vlada ne bila pričakovala. Prihodnje dni se bodo nemški in češki zaupniki socijalnih demokratov posvetovali o spremembi volilne pravice in pričakovati je velikih demonstracij in kot zadnje sredstvo splošni štrajk.

Nagodbena pogajanja.

Dunaj, 25. julija. Ministrski predsednik baron Beck, finančni minister vit. Korytowski in sekcijijski načelnik Sieghart so odšli danes v Budapešto, da nadaljujejo konferenco z baronom Wekerlejem. Na Dunaju, kakor v Budapešti se je zadnje dni pridno delovalo za izravnavo diference, tako da je mogoče, da se v jutrnjem ministrskem svetu vso nagodbena vprašanja doženejo do konca. Strokovni referenti so v zadnjem tednu razpravljali skoraj vsak dan o perečih vprašanjih, tako o prometni politiki, o železni-

skih tarifah, o parobrodstvu, o užitninskem davku in o veterinarskih zadevah. Po sklenjenih pogajanjih gresta najbrže oba ministrska predsednika poročat cesarju na Dunaj. Posebno mnogo diference je pri državno-financijskih vprašanjih, zato še nikakor ni izključeno, da se na godba sploh razbije.

Sestanki vladarjev.

Berolin, 25. julija. Iz Madrida prihajajo zanesljive vesti, da prideta španski kralj in kraljica dne 16. septembra na Dunaj.

London, 25. julija. Sedaj poročajo že tudi poloficijski časopisi, da se sestane kralj Edward na potovanju v Marijine vori v Wilhelmshöhe s cesarjem Viljemo III. Sestanek bo 14. avgusta. Zvečer potuje kralj naprej proti Avstriji.

Petrograd, 25. julija. Car in nemški cesar se sestaneta blizu Gdanskega med 5. in 6. avgustom.

Zopet barantija za srbski prestol.

Zagreb, 25. julija. Novosadska »Zastava« je prinesla, očitno iz Belgrada inspiriran članek o sporu med obema zetoma črnogorskega kneza, med srbskim in italijanskim kraljem. Kralj Viktor Emanuel se je sprl s srbskim dvorom ter je prepričan, da dinastija Karagorgjevičev nima bodočnosti; zaradi tega se je v Desiu in Raconigiju sporazumel z Avstro-Ogrsko, da za slučaj, da nastopi v Belgradu dinastična katastrofa, zasede srbski prestol dinastija Petrovič-Njeguš.

Dogodki na Ruskem.

Petrograd, 25. julija. Med predstavo v gledališčnem vrtu v Pen-si so vrgli anarhisti več bomb, katerih eksplozija je povzročila mnogo strahu, toda napravila je le materialno škodo.

Na postaji Alehevska je neki Kozuhov zabodel ravnatelja rudnikov Nihurina.

Odesa, 25. julija. Načelnika preiskovalne policije Radziewskoga so zarotniki zastropili.

Petrograd, 25. julija. Besedilo rusko-japonskega dogovora se razglasi v soboto.

Varšava, 25. julija. Leta 1905. je revolucijski odbor sezgal grad Kaedangen v Kurlandiji. Pri tej priliki je bil neki dragonec umorjen. Kazenska ekspedicija je deset re-

LISTEK.

Vrnitev slikarja Potočnika.

Spisal Andrej Progar.
(Konec.)

Odprle so se duri, mati je stala na pragu, zelo so se začudile oči.

»Ivan...
Oklenile so se ga koščene roke, pritekla je sestra Ivanka in ga je poljubila na mrzli obraz.

»Prišel si...
Vesela je bila, za roko ga je prijela in tudi roko mu je poljubila.

»Ivan, Ivan...
In je pritisnila roko na prsi in njen obraz je bil vesel, ves rožnat, oči so se smehljale, ustne so se tresle od sladke omamljenosti.

»Ali si pustil vse nesrečne misli?...
Mati ga je vprašala s solzami v očeh, jokala je od veselja in od žalosti.

»Ali si jih pustil?...
»O mati, vse sem pustil. Lahko sem se poslovil od vsega in najlažje od tujine; ne zaželi se mi, glejte, po njej nikoli več...
Govoril je in je pogledal okoli in na vrata in, glej, že so se odpirala. Počasi, enakomerno predse strmeč,

tipajoč z rokami, je vstopil pofslepi oče, ko je bil slišal nenadno govoričo. Spoznal je in je vedel; že so bile vse solzne njegove oči.

»Kaj si se povrnil, povrnil...
»Ponujal je tresoč roko, stal je mirno, široko so se odpirale pofslepe oči.

»Kaj me ni slišal Bog, kaj sem zastoj molil! Rešil me je Gospod, njegovo ime bodi na veke čiščeno...
»Se so stala solze po licih, tresel se je glas od veselje žalosti.

Potočnik je sedel in je poslušal dolgo povest. Najprej o domu žalostno historijo, potem o vaščanih, potem zopet o domu, o lepši bodočnosti.

»Več nisem za organista... ne vidim... Opešale so mi oči...
»Doma ostaneš in boš ti organist in boš živel, kakor je živel tvoj oče in tvoj ded. Ne v bogastvu, ne v beračiji, do tistih dni, ko dorastejo sinovi in ti preskrbijo miren kot. Glej! že sem mislila, da boš pozabil na dom, na pofslepega očeta in na sivo mater in se boš izgubil med tujimi ljudmi. Ali Bog je hotel in njegovo ime bodi vekomaj čiščeno... Prišel si, domislil si se v pravem času, zdaj je vse dobro... Bog je storil, njemu čast in hvala!...
»Ni pričakovano naenkrat se je bila storila zelo veličastna noč. Zadovoljnost se je razvila po Potočniko-

vem srečo, zakaj spoznal je veliko dobrotto, ki jo je bil storil nevedoma. Od nesreče gnan je zapustil tujino, v nelepah sanjah je taval po svetu, hipne misli so prevzemale srce. Napravil se je bil v domovino, ni vedel kaj bo v domovini, ali sreče je tako velelo in se je zgodilo. Poklical je glas, slučaj je bil samo, da je bil glas iz domovine. Lahko bi bil prišel od onstran morja, lahko od bogvekod in tja bi šel od nesreče gnani popotnik.

Ali glas je bil iz domovine; Potočniku se je zazdelo pomenljivo. Troje plašnih ljudi je samevalo v vaški koči, čakalo plašno nelepe poslednje bodočnosti in mislilo strahoma nanj, ki menda pride — rešitelj zaželjen.

»Kaj je pozabil na dom?... Pozabil je...
Vprašala je in si odgovorila silvolasa mati, prebirala je črne jagode, drobne solze so spolzele po licu. »Pozabil... pozabil...
Vsa plašna je spoznala besedo šibka Ivanka; bodočnost je stopila pred oči tako mahoma, da je srce vse zatrepetalo.
»Ni pozabil doma, zakaj dom se ne pozabi. In če se pozabi vse, dom živi v spominu, stopi pred oči v tihi uri, srce je vse mehko že, že se čuje glas, glas, ki zove od daleč... Dom se ne pozabi...
Počasi je govoril pofslepi oče, široko je odprl medle oči in se je visoko vzravnal sedeč tako ob peč. »In Bog živi, ki ne zapušča ubogih in revnih, ki so ga častili vse dolgo življenje. Vse dni do konca jih ima v mislih, ne zapušča jih...
»Pozna je bila že ura, Potočnik je legel in je zaspal. In ko je bil zaspal, je vzela mati blagoslovljeno vodo, oljkovo vejico je pomočila v njej in je blagoslovila sina, ki se je vrnil iz tujine.

»Da bi bil srečen...
In ga je poškopila povprečno.
»Da bi imel mir...
In ga je poškopila križema.
»Da bi ga ne zvalile misli v tujino, o Bog...
Poškopila je tretjič in je molila ob postelji tiho kleče. Molila je polglasno šepetaje, vstala je in vpihnala luč in legla v postelj.
Potočnik je mirno spal in ko se je bil storil dan, je vstal čudno prerojen. Čakal je, da preteče še nekaj ur in je šel v župnišče, da pozdravi svojega starega dobrotnika. Zelo se je bil za postaral dobri mož, ali spoznal ga je nagloma, nasmehnil se je in v nasmehu je bilo pol veselja in pol žalosti. Oddal je Potočniku službe cerkvenega organista in njegov glas je bil zelo pobit.

»Kako ste živeli, o dragi prijatelj!...«

Sedel je nasproti, zelo pobit je bil njegov glas.
»Če je to življenje, o gospod, potem življenja ni na svetu. Zapodila me je domovina, ko ni imela zame ničesar, in tujina me ni marala sprejeti, ko ima tako obilo svojih velikih sinov. O umetnost, o domovina... če pomisli človek, ne more biti nikoli vesel. Zakaj ne pozna domovina umetnosti, preokorna je, daleč presirova...
Tako je rekel Potočnik in že je bila žalostna misel sredi sreča.

»Prerevna je domovina, preuboga; ne more reva, rediti sinov, ki so ji zrastle; ostavlja in pošilja jih v svet, da ginejo tam od vseh zapuščeni... Prerevna je domovina...
Župnikov glas je bil ubit, gledal je v namizni prt, potem je vstal in je stopil do omare.

»Težko vam gre, o dragi prijatelj, vzemite!...
»Ponudil je denar in tako je bil Potočnik že prvi dan globoko ponižan.

»Ne morem živeti od milodarov, storim Vam kaj, nepotrebne svetnika napravim...
Odvrniti je hotel od sebe globoko ponižanje, ali župnik se je nasmehnil, spremil ga je do praga in je zaprl počasi vrata za njim.

Sel je tako proti domu globoko

volucionarjev takoj obglavila. Izmed ostalih je vojno sodišče šele sedaj tri kmete obsodilo na smrt ter jih v soboto obsodilo.

Prevrat v Koreji.

London, 25. julija. V Čemulpo so prispele tri japonske vojne ladje, kar dokazuje, da je Japonska na Korejo pripravljena na vsako eventualnost. Japonska policija je pozaprila vse korejske dvorne uradnike, ki so zapustili cesarski dvor ter upa od njih izvedeti podrobnosti o spletkah odstopivšega cesarja.

Nemiri po Koreji se širijo. Izgredniki so napadli vlak ter razdajali brzojav.

V Tokio so dobili poročilo iz Seula, da se je bati splošnega punta korejske armade. Med Japonsko in Korejo se je sklenil novi dogovor, ki pa se še ni razglasil, vendar je iz njega znano že toliko, da daje japonskemu vrhovnemu rezidentu neomejeno kontrolo nad korejsko notranjo upravo. Tudi ima edino pravico, imenovati Japonec za uradnike korejske vlade. Korejska vlada sprejme te pogoje brez obotavljanja — ker bi ji upiranje tudi nič ne pomagalo — ter je zadovoljna, da dogovor ne zahteva, da bi moral oditi odstavljeno korejski cesar na Japonsko.

Kitajska cesarica odstopi?

London, 25. julija. Iz Šanghaja se poroča, da namerava kitajska cesarica odstopiti, ker jo je splašil umor anohajškega gubernatorja. (Cesarica Ču-Hši je stara 73 let in vdova cesarja Hsien-Funga.)

Dopisi.

Iz Bele Krajine. Na Krasincu v podzemeljski župniji sta dva mladenca streljala proti toči. Nesreča je hotela, da se je smodnik, katerega je bila večja količina shranjena v streljalnici, užgal in tako sta ponesrečila oba mladeniča, katerima se je vžgala obleka in sta za opeklinama oba umrla — eden še isti dan, drugi čez tri dni. Sočutje je bilo splošno, ker sta bila oba ponesrečena zelo pridna, a umrla sta v groznih mukah, ker sta bila takorekoč popolnoma sežgana. Ali podzemeljski župnik, glasoviti J. Romé, niti pri tej nesreči, ki je zadela njegova župljana, ni mogel postati človek, nego je ostal tisti sirovež, kakor je bil vedno. Brat enega ponesrečenca ga je prosil, da bi bila pri pogrebu maša na Krasincu, ali ta čuden „namestnik Božji“ se je nanj zadržal, da v cerkvi na Krasincu toliko časa ne bo maše, dokler bodo Krasinčani liberalci. Župnik niti v to ni privolil, da bi šel s pogrebom od hiše do pokopališča, nego je izjavil, da noben Krasinčan ne bo imel pogreba od hiše, ker, da je za liberalca že to preveč, ako on, župnik, pride na pokopališče in blagoslovi krsto. Kmetje na Krasincu so pametni možje, pa vedo dobro, da je popolnoma vseeno, ako župnik Romé moli za koga ali ne. Ali oni želijo, da bi svoje umrle na čim lepši način spremili k večnemu počitku. Tako je bilo tudi v konkretnem slučaju in župnik bi se moral ozirati na čuvstva pietete napram tako nesrečno umrlemu mladeniču. Tukaj bi se v župniku moral vzbuditi človek — ali on nima nič človeškega več v sebi. Župnik Romé misli, da si s takimi sirovostmi podvrže zavedne in moške Krasinčane, ali se zelo moti, ker njegovo delo

ponižan in slabo napravljen in vaščani so se ozirali radovedni za njim.
»Kaj prav vidim?«
»Prav vidite, oče...«
Čudno se je in vprašal s hrpavim glasom:
»Kaj ni nič... s podobami...«
»Nič, oče...«
Glej, in še bolj se je začudil.
»Kaj pa zdaj?«
»Organist bom...«
»A...«
In je odšel počasi in je mislil svojo pot.

Potem je vtaknil čez ozko okno črevljar Veseliček svojo debelo glavo in je zaklical:
»Hej, Potočnikov!...«
Zaklical je in se zasmeljal.

»Kaj si pravi?...«
»Pravi, Veseliček...«
»Kaj si prišel slika Gašperja, ki ga je oplazila bukev?...«
Zasmeljal se je Veseliček na glas, pa je spoznal, da je bil smeh oduren in da ni bil na mestu.

»Kaj ti je prav?...«
»Prav...«
In je šel in je stala na pragu Manca, lepa županova hči. Lepa je bila zelo in lepo napravljena tista, ki jo je preziral nekoč in se igral z njeno ponižnostjo, zdaj pa se ji je bližal berac iz tujine... Nasmeljal se je dekletov obraz, Potočnik pa je sklonil glavo in je odšel v ovinku za hišami.

rodi take sadove, kakršnih ne pričakuje. V vsej župniji vre, ljudje odpirajo oči in prijatelji napredka so lahko zadovoljni z delom podzemeljskega župnika, ki s svojim vedenjem odpira oči svojih župljanov. Vsak pritisk poraja odpor! **Strelec.**

Po tollkem grmenju pa tako malo dežja.

Znan nam je še vsem volilni boj ob priliki zadnjih državnozborskih volitev v Ljubljani. Klerikalci, ki so imeli na vesti najhujše volilne sleparije, ki so povsod nastopali silno divjaško in sirove, so to očitali naprednim volilem. Dannadan so romale anonimne klerikalne ovadbe na državno pravdnitvo proti naprednjakom, češ, da so se pregrešili proti zakonu za varstvo volilne svobode. Vse te ovadbe so se brez izjeme izkazale za lažnjive, dočim je nekaj klerikalnih grešnikov zadela roka pravice in paragrafov volilnega zakona.

Najgladnejši so pa klerikalci pograbili demonstracije z dne 8. maja, ko je bil klerikalni shod pri Hafnerju preprečen, ko se je demonstriralo pred gostilno pri Kamničanu na Karlovski cesti, kjer so klerikalci dva naša pristaša sirove napadli in ju pretepali do krvi in ko so bile demonstracije pred dr. Šusteršičevim stanovanjem ter pred škofovo palačo, kjer je bilo pobitih par šip na škofovih kancelijah — kar se je zgodilo, ker je neka terciarka žila vodo na demonstrante.

„Slovenec“ je te demonstracije, ki niso nikomur nič hudega prizadele — tistih par šip je vrednih nekaj kronic — napihnil po katoliški maniri. Govoril je o osebnih tolovajskih napadih na škofa, dr. Šusteršiča, Lampeta, dr. Kreka, trdil, da so demonstrantje metali kamenje tudi v stolnico, a oken niso mogli (!) zadeti, ker so previsoka! (Komisijski ogled je dognal, da ni bil noben kamen vržen v stolnico). Dr. Krek je kvasil na shodu dan po demonstracijah, da so hoteli njega ubiti in dolžil pri- stranosti ljubljanske porotnike, da bi oprostili te „nasilne“ ljudi, če bi prišli pred porotno sodišče.

Klerikalci — dr. Šusteršič in drugovi — so vložili na državno pravdnitvo ovadbo zaradi imenovanih demonstracij proti več osebam napredne stranke. V groznih barvah so slikali strašna dejanja nasilnih ovadencev, tako, da če bi bila le senca tega res, bi bili ti skoraj potrebni, da jih pobijemo. Začela se je dolgočrajna preiskava. Dannadan je zaslišaval preiskovalni sodnik dr. Kaiser ovadence in nebroj prič natančno na vse strani, da bi se dognala v ovadbi navedena zlodejstva. A glej! Konec večmesečne preiskave je bil, da državno pravdnitvo pri vsej svoji pozornosti ni moglo izslediti pri ovadencih hudodelstva javne sile in da je ustavilo preganjanje nekrihivih oseb, pač pa odstopilo vso stvar okrajnemu sodišču, naj to postopoma pravi ovadenim osebam.

Obravnava o tej stvari se je vršila včeraj popoldne pred okr. sodnikom gosp. Zotmanom. Obtožbo je zastopal zastopnik drž. pravdnitva g. Pečnik.

Obtoženi so bili: Arnošt Cham, Ivan Skubec, Franc Kodolja, Ludovik Štrigelj, Jožef Novak, Ivan Šuklje, Andrej Rakoš, Rudolf Velepič, Albert Feldstein, Albin Anžič, Ivan Mohorič, Josip Mohar in Ivan Pogačnik. Vsi so bili obtoženi, da so se pregrešili proti zakonu za varstvo svobodnega zborovanja, Rudolf Velepič in Albert Feldstein pa še, da je prvi ubil šipo pri Čotiču, drugi pa, da je vrgel kamen istotam ter da je z Mohoričem, Anžičem in Chamom pobijal šipe pri škofu. Ludovika Štrigelja, ki so ga postavili pod obtožbo, češ, da je zaklical: „Doli z monštranco!“ je zagovarjal dr. Fermevc, vse druge obtožence pa dr. Žerjav.

Obtoženci so vsi izjavili, da se čutijo nedolžne in da niso zakrivili niti enega očitanih jim dejanj.

Zaslišale so se nato same klerikalne priče, najprej člani društva rokodelskih pomočnikov, katere so klerikalci pri zadnjih volitvah uporabljali za špijone. 16letni čevljarski pomočnik Ivan Kimovec je sprva videl, da je Anžič metal kamenje proti Bončarjevi hiši pred škofijo ter da je kričal: „Kamenje gor, vse pobiti!“ Ko ga je sodnik trše prijel, se je fantič udajal, da ne more „prav za gvišno“ trditi, ker je bila tema, ampak da se mu ne zdi, da je videl tak glas. Pozneje se mu je dozdevalo, da je bil Anžič zraven, gotovega pa ne more reči. O Chamu je v preiskavi trdil, da je reknil blizu dr. Šusteršičevega stanovanja: „Tukaj stanuje farški

izdajalec“, včeraj se je pa mož udal, da ne ve, če je Cham to rekel.

49letni Franc Zabavnik, hlapec v „Katoliški tiskarni“, je videl, ko se je na voglu „Katoliške tiskarne“ Feldstein pripogolil k tlom. Ne more reči, zakaj se je pripogolil. Stražnika je opozoril na Feldsteinovo sumljivo (!) ravnanje. Ko je priča šel na shod pri Kamničanu, mu izmed demonstrantov ni nihče nič hudega storil in nihče mu ni branil na shod. Mizarski mojster Pavel Batjel je pravil zadnjič, da je obtoženi Mohar delil piščalke Seveda se je to smatralo, da jih je delil demonstrantom. Včeraj je pa priča povedal, da je Mohar delil piščalke doma svojim otrokom, ki so potem piskalinali nje po dvorišču.

17letni Franc Cundrič, krojaški pomočnik, je zbog svojega nastopa napravil vtisk človeka, ki igra pri klerikalnih enega večjih špijонов. Šel je za demonstranti kritično noč. Pred škofijo je čisto natančno videl, da so Cham, Feldstein in Mohorič metali kamenje v okna, dasi je na videz preje poznal le Chama, ki ga je par mesecev preje videl tri- do štrikrat. Natanko je videl, da je Cham vrgel kakih pet kamnov v škofovo palačo. Feldsteina in Mohoriča ni preje nikdar videl, vendar je pri temi, ki je takrat vladala, natančno spoznal, da sta ta dva metala kamenje. Chama po imeu ni preje poznal. Ko ga je pozneje opisal Al. Kocmurju, je ta storil brk sklep, da ni bil noben drug med kamen- tajočimi kot Cham. Končno je fante retiriral, da sta Feldstein in Mohorič vrgla vsak le po en kamen. (Značilno je, da v preiskavi ni vedel prav nič, da sta Cham in Mohorič metala kamenje!) Ko primejo pričo trdo, kje je stal Mohorič, ko je vrgel tisti nesrečni kamen, jo je dečko tako nerodno izpeljal, da se je po njegovi izpovedi prišlo do zaključka, da bi Mohorič moral vreči kamen okoli opla. Pri poznejšem vprašanju zaradi obtožena Chama je pa Cundrič izpovedal, da ko je prišel do opla, kjer je videl, kakor je malo prej izjavil, stati Mohoriča, da ni takrat nihče več metal kamenja.

Obtoženec Cham pove, da se on demonstracije pred škofovo palačo ni mogel udeležiti, ker je bil tisti čas pri svojem očetju, profesorju Vodebu. Sklene se poklicati to pričjo.

Priča Cundrič je nadalje trdil, da so Cham, Feldstein in Mohorič metali kamenje v naslednjih pol minute. Ko je prva šipa zažvekotala, je bil priča pri Globelniku, potem je šel počasi proti škofiji — za katero sprva pri zaslišanju niti vedel ni, kje da stoji! (Slab kristjan to!) — in ko je je prišel do konca škofije, je bilo konec kamenite demonstracije.

Zagovornik dr. Žerjav je opomnil, da tej pričji ni dosti verjeti, ker je preje nekaj dolžil nekega Vončino, pozneje pa vse prekaljal.

Priča Anton Vičič, 17letni krojaški pomočnik, je bolj premetena glava, zato se je znal tudi bolj zvi- jati. Feldsteina je videl, ko je pred Kamničanom vrgel kamen v nekega moža, kateremu je stal nasproti. Tega je zadela kamen po njegovi izpovedi najprej v zatilnik (!), pozneje pa na stran vratu pod ušesom! Naravnost čudeži so se v resnici godili 8. maja zvečer! Čudno je, da se tisti zadeti mož ni nikjer pritožil ali da bi bil vsaj komu potožil svoje bolečine, saj so bili kamni po tedanjih „Slovenčevih“ poročilih pest debeli! Vičič je končno izpovedal, da sploh ne ve, kaj je Feldstein vrgel.

Vencajzov krmežljavi pisar Al. Kocmur je povedal, da tisto, kar je v preiskavi povedal o obtožencu Velepiču, ni nič res, ampak da dotične njegove izpovedbe veljajo o nekem drugem demonstrantu, katerega Kocmur išče med poslušalci in katerega tudi srečno najde (!) v osebi Petra Komatarja. Pripomni je, da je Kocmur ves brjav in da silno slabo vidi!

18letni uslužbenec Katoliške tiskarne Franc Puc, tudi špijon prve vrste, vreden tovariš znanega pohaj- kovca špiroanega pripravnika Fer- derberja, ne pove nič, ampak se omeji na tisto, kar je povedal v preiskavi. Tudi on je zaveden katoliški mož.

Istotako ne pove nič 23letni Pa- vel Božič.

Priča profesor Vodeb, ki stanuje Pred škofijo št. 18 II. nad- stropje, pove, da je bil Cham pri njem, ko so žvenketale šipe. Žvenketanje ni trajalo niti eno minuto. Da bi bil Cham šipe pobijal pri ško- fiji, je izključeno. Hiter človek pride v par minutah od škofije do prič- nega stanovanja. Cham je pa moral še zviniti in čakati, predno so mu odprli.

Krojač Jožef Globelnik je potrdil, da je res, kar je povedal v preiskavi in kar je splošnega pomena. Usnjar Gašper Mohorič ve, da je Feldstein pred Kamničanom metal

jajca in kamenje. Zadel da je v klohub nekega moža, ki je bil med vrati, s kamnom, debelim kot drobno jabolko.

Franc Orehek, ki so ga kleri- kalci postavili za špijona pred Kam- ničanom, je povedal, da je Cham miril demonstrante.

Paznik Alojzij Šoštarčič je videl Kozakovega hlapca. Ko mu pokažejo obtožena Pogačnika, ki je Kozakov uslužbenec, pravi, da ta ni pravi. (Kako je prišlo do tega, da je bil Pogačnik obtožen, ko nihče o njem ničesar ni vedel?) O Velepiču trdi priča, da je pri Kamničanu s prazno roko pritiskal šipe, da so se razdrobile.

Obtoženec Velepič izjavi, da pri hiši še bil ni, ampak da je stal sredi ceste. Šipe so šele drug dan konstatirali, da so ubite.

Konrad Roš, strojevodja južne železnice, Jožef Čotič, gostilničar, Ivan Štefe, časnikar, ter Ignacij Voje samo pridejo in oddajo. Kar so povedali v preiskavi, obvelja. Vse je le splošno.

Prebrala se je nato izpoved Val-entina Pivka, ki je izjavil, da pozna Velepiča, da pa izmed onih, ki so bili pri Kamničanu pri vratih in tam razdrobili šipe (ubita je bila pravzaprav le ena šipa) ni poznal nikogar. Iz tega sledi, da Velepiča ni bilo tam.

Zagovornik dr. Žerjav stavi glede tega predlog, naj se zasliši priča Ignacij Čepon, ki bo povedal, da se je neki klerikalec motovilil okrog tistega okna s palico in s to neprostovoljno ubil šipo.

Zagovornik dr. Fermevc predlaga, naj se zasliši priča Jurčič, da Lud. Štrigelj ni vpil „doli z monštranco“, kar navsezadnje ni kaznjivo. Ko je nato zastopnik državnega pravdnitva vzdrževal svojo obtožbo, povzel je besedo dr. Žerjav, ki je poudarjal, da so naprednjaki prav veseli, da se je vložila ta grozna ovadba, ki se je izkazala za silno pre- tirano, kar je pokazala zlasti ravnokar se vršča razprava. Ovajalci novega zakona za varstvo svobodnega zborovanja niso natančno študirali, zato se jim je pa pripetila nesreča, da so ovadili osebe, ki se zoper ta zakon niso nič pregrešile, kakor je razvidno iz pričevanj vseh. Posebej se je pečal dr. Žerjav s pričjo Cundrič, ki se je izkazal za pravega tajnega špijona klerikalne stranke in ki je zabredel v najobčutnejše protislovje v svoji izpovedi. Predlaga, da se vsi obtoženci oprostite, če bi pa bil kateri obsojen, naj se uvažujejo olajševalne okoliščine in zlasti razburjenost kritičnega večera.

Zagovornik dr. Fermevc je do- kazoval, da Ludovik Štrigelj ni storil nobenega nepostavnega dejanja in predlagal njegovo oprostitev. Sodnik je proglasil nato sledečo razsodbo: Obtoženca Feldstein in Velepič se obsodita vsak na 10 K denarne globe, ker je prvi zagnal kamen proti Čotiču, drugi pa, ker je tam šipo ubil, vsega drugega se oprostita. Vsi drugi obtoženci so oproščeni vsake krivde in kazni.

Tako se je končala afera, v katero so klerikalci tako upali, da bodo kovali iz nje velik kapital v svoje politične svrhe. Vsa špijonaža, vse laži in obrekovanja jim niso nič pomagala — obravnava je pokazala, koliko je resnice na klerikalnem govornjenju, zlasti pa, koliko je resnice na „Slovenčevih“ poročilih o takih in sličnih stvareh. Zato je ta afera silno velika blamaža za klerikalno stranko, posebno pa za škofov list.

Dnevne vesti.
V Ljubljani, 26. julija.

— **Osebnost.** Slovenska tehnika Milan Lenarčič z Vrhničke in Milan Vidmar iz Ljubljane sta napravila s prav dobrim uspehom drugi državni izpit ter sta postala s tem strojniki inženirja.

— **Prirodopisno profesorsko mesto na I. državni gimnaziji ljubljanski.** Ker še vedno ni niti razpisa za mesto prof. Gartenauerja, ki gre v pokoj, opozarjamo na sledečo fakta: To prirodopisno mesto je imel pred Gartenauerjem Slovenec, slovenski pisatelj Ivan Tušek. Tušek je umrl marca 1877., na njegovo mesto je bil poveljan suplent dr. H. Gartenauer, obenem pa se je služba definitivno razpisala (Verordnungsblatt 1877, komad VIII, 15. aprila) in sicer tako-le: „Eine Lehrstelle für Naturgeschichte, in Verbindung mit Mathematik und Physik, wobei die Kenntnis der slovenischen Sprache als teilweiser Unterrichtssprache

neben der deutschen unerlässlich ist“. Očividno ni bilo primer- nih proslincev; zakaj ministrstvo ni mesta definitivno izpolnilo, ampak Gartenauerju še nadalje poverilo sup- lenturo, dokler ni bil julija 1878. de- finitivno nastavljen (Jahresbericht 1878, str. 43). Kar je bilo pred 30 leti potrebno, je stokrat bolj danda- nes: slovenščina kot učni jezik je na tem prirodopisnem me- stu **neobhodna**. Brez sloven- ščine mesto ne sme biti raz- pisano.

— **Deželni predsednik v Idriji.**

V sredo popoldne je deželni pred- sednik Schwarz na svojem uradnem potovanju posetil tudi Idrijo. Sprejem v Idriji je imel zgolj uradniški značaj. C. kr. rudniško ravnateljstvo se je potrudilo, da sprejme predse- nika čim dostojnejše, več rudniških poslopij je bilo okrašenih z zelenjem. Mesto samo in prebivalstvo pa se ni moglo posebno navdušiti za dohod visokega uradnega dostojanstvenika. Ne glede na to, da je predsednik Schwarz Nemeč in goreč pospeševal- telj dr. Šusteršičeve klerikalne stran- ke, Idrija pa slovensko in napredno mesto, marveč je došel predsednik Schwarz v Idrijo kot reprezentant one vlade, ki že toliko let izkorišča koli- kor le more to rudarsko mesto, nima pa za idrijske potrebe niti beliča, in je torej čisto naravno, da je bil sprejem zgolj izraz takta, nikdar prisrč- nosti ali veselja. Le poglejmo vsako- letni državni proračun, kdaj smo še videli tu kako postavko za mesto Idrijo, ako izvzamemo one za državno rudarsko podjetje. Koliko časa se prosi že podržavljenje ceste Idrija- Logatec, ali ima Idrija kako državno srednjo šolo, ali ima državno pošto, kje je železnica, kje so kake druge državne naprave, kdaj je dobila Idrija zadnjo državno podporo!! Ko- liko časa se že prosi za preložitev državne ceste Idrija-Sv. Lucija in na- pravo novega mostu v Idriji na za- četku te ceste! Občina je prosila pred kratkim to vlado, naj poveri napravo načrtov in stroškovnika za regulacijo Nikave državnim inženirjem, a vlada je tudi to malenkostno prošnjo od- bila z motivacijo, da so državni in- ženirji preobloženi z delom. Za mesto Idrijo ne stori vlada nič, nič in še enkrat nič. Ali se naj potem okre- vamo za to vlado in nje zastopnike? Ne, sramotili bi sami sebe. Predsed- nik Schwarz je sprejemal v sredo popoldne deputacije in občinski pi- sarni ter si ogledal realko, ljudsko šolo in grad, drugi dan pa rudniške naprave. Iz Idrije se je odpeljal v četrtek ob enajstih dopoldne proti Logatou.

— **Vknjižba lovskih pravic.** Konec decembra l. l. je vložila c. kr. finančna prokuratura pri okrajni sod- niji v Postojni imenom c. kr. erarja več sto prošelj za vknjižbo lovske pravice na zemljišča tistih posestni- kov, katerih prednikom je erar pred več ko 40 leti v odkupnem in regu- lacijskem postopanju zemljišča v last odstopil s pridržkom lovske pravice. Tem prošnjam je okrajna sodnja ugodila. Nekateri prizadeti posestniki so vložili po postojnskem odvjetniku proti tem pravosodnim sklepom re- kurze in deželna sodnja je vsem re- kurzom ustregla ter vknjižbo lovske pravice kot nedopustno in neveljavno proglasila. Finančna prokuratura vlo- žila je revizijske rekurse na c. kr. vrhovno sodišče na Dunaju, toda njeni rekurzi niso imeli nikakega uspeha; kajti c. kr. vrhovno sodišče je pri- trdilo pravnemu nazoru deželne sod- nije in je vse rekurse finančne pro- kurature zavrnilo. Ta pravni slučaj se bode v „Pravniku“ natančneje ob- javil.

— **Slovanski gostje.** V Ljub- ljani se mudi znani ruski filozofski pisatelj prof. Mikš, urednik „Sa- vremenika“ prof. dr. Branimir Livadić in književnik Pero Oda- vić iz Belgrada s sopogo.

— **Iz davčne službe na Šta- jerskem.** Za davkarje so imenovani kontrolorji: Rupert Brovet, Jo- sip Mikula in Jakob Tobias. Davčni oficijali, oziroma kontrolorji so postali davčni pristavi: Oton Stepic, Fr. Kankovsky, Ladi- slav Jerše in Andrej Cizl.

Umrlji so v Ljubljani.
Dne 24. julija: Vera Benišek, kapelnikova hči 14 mes. Konjušne ulice 11. Menin-
gitijs.
V deželni bolnici:
Dne 22. julija: Marija Mesece, čevljarjeva
vdova, 43 let. Jetika.

Sorzna poročila

Ljubljanska Kreditna banka v Ljubljani	
Uradni kurz dan. Borze 26. Julija 1907.	
Naložbeni papiri:	Donos
4-2% majska renta . . .	98 70
4-2% srebrna renta . . .	98 30
4% avstr. krona renta . . .	96 85
4% zlata . . .	114 8
4% ogrska krona renta . . .	92 45
4% zlata . . .	110 55
4% posojilo dež. Kranjske	98 90
4% posojilo mesta Split	104 50
4% Zadar	99 35
4% bos. herc. železniško	97 70
4% posojilo 1902	99 —
4% češka dež. banka k. o.	96 75
4% z. o.	97 25
4% zast. pisma gal. dež.	99 25
4% hipotečne banke	102 50
4% pr.	98 50
4% zast. pisma Innerst.	98 75
4% hranilnice	99 —
4% zast. pisma ogr. cen.	99 25
4% dež. hranilnice	99 25
4% z. pis. ogr. hip. ban.	98 5
4% obl. ogr. lokalnih že-	99 75
4% leznik d. dr.	99 75
4% obl. češke ind. banke	98 5
4% prior. lok. želez. Trst-	99 90
4% Poreč	98 75
4% prior. dolejskih žel.	98 75
3% prior. juž. žel. kup. 1/2%	297 50
4% avstr. pos. za žel. p. o.	100 —
101 —	

Srečke	
od l. 1860/1	148 50
od l. 1864	250 —
tziske	14 75
zem. kred. I. emisije . . .	269 —
II.	270 75
ogr. srske hip. banke	284 —
srske à frs. 100 —	93 50
turske	183 45
Basilika	20 10
Kreditne	422 —
Inomoške	84 —
Krakovske	90 —
Ljubljanske	59 —
Avstr. rdeč. križa	44 50
Ogr.	36 75
Rudolfove	67 —
Salburške	88 —
Dunajske kom.	456 —

Dolžne cene v Budimpešti.	
Dne 26. Julija 1907.	
Termini:	
Pšenica za oktober . . .	50 11-10
Rž	50 8-78
Kornza	50 6-87
„ avgust	50 6-41
„ za 19 8	50 6-41
Oves	50 7-88

Meteorološko poročilo.

Vrta nad morjem 306 Srednji tlačni tlak 786 0 mm

Julij	Uas opazo-	Stanje baro-	Tempera-	Vetrovi	Nebo
	vauja	metra	tura v C.		
	mm	mm			
26. 8. zv.	733 6	16 9	sl. svzh.	dež	
24. 7. m.	732 5	16 4	sl. szah.	oblačno	
„ 3. pop.	731 5	24 3	slab. jzabod.	oblačno	

Srednja večerajšnja temperatura: 18.7° nor-
male 19.9°. — Padavina v mm 30.0. — Večera-
j polpodne in zvečer nevihta.

Pavla Žerjav roj. Grilc
trgovka

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naša iskreno-ljubljena soproga, oziroma mati, sestra, teta in svakinja, gospa

po kratki, mučni bolezni, danes zjutraj ob poludveh, previdena s sv. zakramenti za umirajočo, v starosti 26 let, v deželni bolnici v Ljubljani mirno v Gospodu zaspala.

Pozemski ostanki drage rajnice se prepeljejo jutri, v petek 26. julija iz deželne bolnice v Ljubljani na Vače pri Litiji, kjer se polože v soboto, ob devetih popoldne na ondnotnem farnem pokopališču k večnemu počitku. 2464

Prosi se telega sozalja.

Ljubljana - Vače, dne 25. julija 1907

Alojzij Žerjav, soprog. — **Slavica Žerjav**, hčerka. — **Ivan Grilc**, brat. — **Franca Stritar** roj. **Grilc**, **Tinca Grilc**, sestri. — **Fran Stritar**, svak. — **Emil Stritar**, nečak.

Prodajalka
se sprejme. — Pismene ponudbe pod „Kavcija 300“ na upravn. „Slov. Naroda“.
2465-3

Sprejme se v lepo mesečno sobo s posebnim vhomom
gospod
na hrano in stanovanje. 2428-2
Natančneje se poizve na Starom trgu št. 9, II. nadstropje, med 3. in 5. ure popoldne.

Komi in učenec
se sprejmeta s 1. septembrom v trgovini z mešanim blagom 2415 3
Fran Zadnek v Senožečah.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda.
Veljaven od dne 1. maja 1907. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.:

4-58 zjutraj. Osební vlak v smeri: Jesenice, Trbiž (Samo ob nedeljah in praznikih od 2. junija do 8. septembra).
7-05 zjutraj. Osební vlak v smeri: Jesenice, Gorica, Trst d. z., Trbiž, Beljak, Celovec.
7-07 zjutraj. Osební vlak v smeri: Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.
9-05 predpoldne. Osební vlak v smeri: Jesenice, Beljak, Celovec, Praga. (Samo od 1. junija.)
11-40 predpoldne. Osební vlak v smeri: Jesenice, Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak, Celovec, Trbiž.
1-05 popoldne. Osební vlak v smeri: Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.
3-45 popoldne. Osební vlak v smeri: Jesenice, Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak, Celovec, Praga, Trbiž.
7-10 zvečer. Osební vlak v smeri: Rudolfovo, Kočevje.
7-35 zvečer. Osební vlak v smeri: Jesenice, Beljak, Celovec, Praga, Trbiž.
10-40 ponoči. Osební vlak v smeri: Jesenice, Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak, Trbiž.

Dohod v Ljubljano juž. žel.:

8-37 zvečer. Osební vlak iz Straže-Toplice, Rudolfovega, Kočevja.
8-45 zvečer. Osební vlak iz Trbiža, Praga, Celovca, Beljaka, Gorice drž. žel., Trsta drž. žel.

Odhod iz Ljubljane drž. kolodvor:

7-28 zjutraj. Mešani vlak v Kamnik.
2-05 popoldne. Mešani vlak v Kamnik.
7-10 zvečer. Mešani vlak v Kamnik.
10-50 ponoči. Mešani vlak v Kamnik. (Samo ob nedeljah in praznikih.)

Dohod v Ljubljano drž. kolodvor:

6-46 zjutraj. Mešani vlak iz Kamnika.
10-59 predpoldne. Mešani vlak iz Kamnika
6-10 zvečer. Mešani vlak iz Kamnika.
9-55 ponoči. Mešani vlak iz Kamnika. (Samo ob nedeljah in praznikih.)

(Odhodi in dohodi so naznačeni v srednje evropskem času.)

C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.

Izprašan strojnik
oženjen, se nastavi kar najhitreje v žagi na Dolenjskem. 2463-2
Več se izve v tvornici za stroje
G. Tönnies v Ljubljani.

Išče se dobro vpeljana
gostilna
na račun ali v najem. 2420-3
Pismene ponudbe pod šifro „št. 100“ na upravnishvo „Slov. Naroda“.

V hiši šte. 8 na Marije Terezije cesti v Ljubljani se odda obširen prostor
pripraven za majhnega obrtnika ali za skladišče. 2465-1
Natančno se poizve ravnotam v pritličju na levo.

Dr. Foedrantsperg
ordinira zopet. 2469

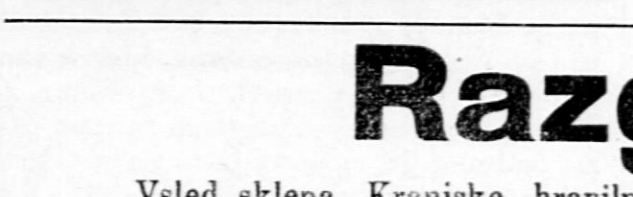
Dobro idoča, stara
gostilna
nedaleč od Ljubljane, z malim vrtom, ledenico, hlevi itd. se takoj pod zelo ugodnimi pogoji odda v najem.

Gostilna se nahaja v neposredni bližini kolodvorov, c. kr. okr. glavarstva, sodnije in leži sploh v vsakem oziru na prometnem kraju. 2467
Tozadevna vprašanja naj se pošilja pod šifro „F. P. 1000, glavna pošta v Ljubljani in sicer najkasneje do 1. avgusta t. l.

Postelino perje in puh oprano in osnaženo
1/2 kg od 35 kr. naprej
807 21 prodaja

C. I. Hamann
v Ljubljani.

Razglas.
Vsled sklepa Kranjske hranilnice bo petersko zunanjih učencev iz Kranjskega na ljubljanskem trgovskem učilišču in vzgajališču za leto 1907/08 brezplačno prejemalo pouk in učila.
Prosileci, ki so dovršili 14. leto, naj prošnje opremljene z osebnim popisom in dokazilom nbožnosti ter izpričevali o dovršenih treh razredih gimnazije, realke ali višjega razreda meščanske šole s hvalvrednim redom iz pravnosti in najmanj dobrim učnim uspehom do najkasneje 20. septembra vložijo tukaj, da se potem vse dospele prošnje morejo slavni Kranjski hranilnici predložiti v sklepanje.

Zidarji in tesarji
dobe delo z dobro plačo do novembra pri zidavi šole v Gornjem gradu.

Zglašajo naj se pri stavbnem podjetniku **Lad. Iv. Róthu**, inženirju in mestnem stavbniku v Celju ali pri šolskem gradbenem vodstvu v Gornjem gradu pri Celju. 2473

Učenka
stara 14-16 let se sprejme takoj v trgovino z manufakturam in špece-rijskim blagom. Prednosti imajo take z dobrimi izpričevali v računstvu in pisavi.
LUKA BRUS 2444 2
trgovec v Spodnji Idriji. 1846-13

Švicarija.
Od 1. maja nadalje tudi gorkakuhinja
Vsak dan ob 3. in ob 7. popoldne
KONCERT
Ljublj. seksteta na lok
Ob nedeljah in praznikih ob 7. uri zjutraj, 1/10. dopoldne in ob 3. in 7. popoldne.
Ustop vselej prost.

Ravnateljstvo trgovskega učilišča Artur Mahr.

Oblastveno dovoljena razprodaja!
Nikar ne zamudite ugodne prilike za nakup!
Ta teden
se z dovoljenjem obrtne oblasti radi popolne opustitve trgovine
moške srajce ovratniki manšete kravate kolikor jih je še v zalogi.
popolnoma razprodajo pod tvorničarni opazovanjem
Le pri Ernestu Sarku
Dvorski trg št. 3 pod Narodno kavarno. 2006-11

Pri vsakem vremenu.
Hotel „Južni kolodvor“
(A. Seidel.)
Jutri, v soboto 27. julija t. l. velik
KONCERT.
Začetek ob poluosmih. Vstop prost. A. Seidel, hotelir.
Vsako soboto in nedeljo sveže „bavarsko pivo“.

Vljudno se priporoča
trgovina
s klobuki in črevlji
Ivan Podlesnik ml.
Ljubljana,
Starl trg šte. 10.
Velika zaloga, solidno blago.
3512 Cene zmerne. 87

„SLAVIJA“
vzajemno zavarovalna banka v Pragi.
Rez. fondi: 38,242.074 78 K. Izplačane odškodnine in kapitalije 91,936.993 72 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovensko-narodno upravo.
Vsa pojasnila daje:
Generalni zastop v Ljubljani, čigar pisarne so v lastnej bančeni hiši v Gosposkih ulicah šte. 12.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z manjšajočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in obecnokoristne namene.